

ראיון עם הסופר אביחי שמידט על ספרו הכול סיפורים - מאת זהר נוי

אביחי (אבי) שמידט מספר: "משחר ילדותי אהבתי לכתוב או יותר נכון לספר סיפורים. כדי לספר סיפורים, כך ידעתי והבנתי, חייב המספר להתברך בשילוב של שלוש תכונות: אפשרות לאגור פרטים ואירועים כדי לשחזר או להמציא מצבים שהתרחשו במציאות כלשהי, דמיון פורה כדי להשלים פרטים ותיאורים שהופכים את הסיפור ליותר מעניין ומסקרן ויכולת לעורר אצל הקורא רגשות של הזדהות עם הנושא או עם הדמויות המופיעות בו. המספר צריך שיהיו לו התכונות לראות את הדברים מעט אחרת מכפי שכל האחרים רואים אותם. קיים הבדל גדול בין סיפור שאני מספר לזה שיושב מולי ומעביר לו חוויה מסוימת על ידי דיבור ישיר פנים אל פנים לבין סיפור שאני כותב למי שאמור לקרוא אותו היכן שהוא ומתי שהוא.

"אני לא כותב כל סיפור שעולה בדעתי. לאורך השנים אספתי כמה סיפורים מדהימים שהיה חבל לי מאוד לא לכתוב אותם, אבל נמנעתי מלכלול אותם בספר הזה כי הבנתי שבמקרים רבים קיים סיכוי שהאנשים שקשורים לסיפורים האלה יזוהו על ידי מי ממכריהם או שיגלו שהם מתוארים בסיפור באופן שאינו מחמיא להם וייפגעו. נמנעתי גם מציון שמותיהם של אנשים מסוימים שעליהם כתבתי או שהזכרתי. נהגתי כך במקרים של אלה שהלכו לעולמם ולא ביקשתי את רשותם לכתוב עליהם, ובאלה שידעתי מראש שלא יסכימו להיחשף. בכל מקרה, אין לי ולא הייתה לי שום כוונה לפגוע או להביך מישהו, ואם מישהו חש נפגע או מובך אני מתנצל בפניו מראש, גם אם לא ברור לי מדוע הוא מרגיש כך.

"סיפור, כך אני חושב, הוא מין פלירטוט הדדי מענג שמתנהל ונכתב מתוך עמקי הלב והרגש ומייחל בתמורה למחיאות כפיים, למחמאות ולתשואות שממעטות כל כך להישמע. חברים רבים שמעו את סיפוריי המוטרפים בהזדמנויות שונות, ואלה מתוכם שהיו קרובים לי ביותר גם חוו אותם יחד איתי. לאותם חברים, שלמרבה הצער כבר אינם בין החיים, כתבתי הקדשה מיוחדת, ולכל האחרים, שגם הם חלק משמעוטי ובלתי נפרד מחיי, אני מסתפק בהבעת תקווה שייהנו מהקריאה לא פחות מאשר נהניתי אני בכתיבתם. היות שבשנים האחרונות שמעתי לא אחת אנשים אומרים לי: "אתה חייב לכתוב את כל הסיפורים האלה" אז הנה, הרמתי את הכפפה, כמו שאומרים, וריכזתי חלק מהסיפורים שלי בספר. מקווה שתיהנו".